

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.253 van 29 juni 2001
in de zaak A. 51.883/XII-243.**

In zake : Dirk VAN DER SCHUEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. VAN CAUWENBERGHE,
kantoor houdende te ZELE,
Markt 3

tegen :

1. de stad LOKEREN
2. de SOCIAAL-MEDISCHE RIJKSDIENST.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk VAN DER SCHUEREN op 24 mei 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 29 maart 1993 van de gemeenteraad van de stad Lokeren om hem niet in vast dienstverband te benoemen en hem vanaf 1 april 1993 ambtshalve en zonder opzeg uit zijn functie te ontslaan;

Gelet op het arrest nr. 43.281 van 11 juni 1993 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bestreden besluit en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 20 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN CAUWENBERGHE, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van de stad Lokeren verzoeker op 21 oktober 1991 op proef benoemt als toezienaar bij de stedelijke sportinstellingen; dat, door de stad om een geneeskundig aannemingsonderzoek gevraagd, de Sociaal-Medische Rijksdienst met brief van 25 november 1992 aan verzoeker laat weten dat hij "niet toelaatbaar" voor de betrekking van toezienaar werd bevonden; dat, volgens een brief van 7 december 1992 aan zijn huisarts, de beslissing hierop steunt dat hij "sinds medio maart 92 reeds 101 dagen werkverlet" telt; dat verzoeker tegen de beslissing beroep instelt bij het

college van geneesheren; dat hem met brief van 19 februari 1993 wordt meegedeeld, zonder meer, dat het college van geneesheren beslist heeft dat hij "niet toelaatbaar" is; dat ook aan de stad Lokeren wordt meegedeeld, zonder meer, dat verzoeker "niet toelaatbaar" is;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 1 maart 1993 voorstelt verzoeker ambtshalve te ontslaan "gelet op de definitief en onherroepelijk vaststaande medische ongeschiktheid en gelet op het feit dat betrokkene niet meer aan de toelaatbaarheidsvereisten voldoet"; dat op 29 maart 1993 de gemeenteraad het voorstel bijtreedt en beslist verzoeker niet in vast dienstverband te benoemen en ambtshalve te ontslaan; dat de beslissing hem met brief van 1 april 1993 wordt meegedeeld;

Overwegende dat de stad Lokeren drie ontvankelijkheidsexcepties inroept; dat luidens een eerste, in de memorie van antwoord, het verzoekschrift niet gedagtekend is en niet de naam en zetel van de tegenpartij vermeldt;

Overwegende dat de dagtekening van het verzoekschrift zonder veel belang is; dat het voor de ontvankelijkheid van het verzoekschrift immers niet van tel is welke datum het draagt, maar op welke datum het bij ter post aangetekende brief aan de Raad van State is toegestuurd; dat, voorts, het verzoekschrift uitdrukkelijk doet kennen gericht te zijn tegen een besluit van 29 maart 1993 van de gemeenteraad van Lokeren, waarvan een afschrift in bijlage is gevoegd; dat de verwerende partij daarmee genoegzaam is aangeduid; dat de exceptie verworpen wordt;

Overwegende dat een tweede ontvankelijkheidsexceptie in de memorie van antwoord het gebrek aan belang van verzoeker opwerpt, omdat hij een gemeenteraadsbesluit bestrijdt dat gesteund is op een medische eindbeslissing waartegen geen schorsings- en annulatieberoep is ingesteld; dat de stad in de laatste memorie daar aan toevoegt dat die medische eindbeslissing diende bestreden te worden met "een specifiek annulatieberoep dat afzonderlijk wordt ingediend en beoordeeld" en dat door het niet tijdig instellen van een afzonderlijk beroep tegen de beslissing van het college van geneesheren die beslissing definitief is;

Overwegende dat verzoeker de vernietiging vraagt van het ambtshalve ontslag van 29 maart 1993 door de gemeenteraad; dat de beslissing van het college van geneesheren ten opzichte van dat ambtshalve ontslag voorbereidend is; dat de beslissingen deel uitmaken van eenzelfde complexe rechtshandeling waarvan het ambtshalve ontslag de eindbeslissing is; dat het voor de ontvankelijkheid van het beroep tegen het ambtshalve ontslag niet nodig is de medische beslissing met een afzonderlijk beroep te bestrijden; dat dit overigens evenmin nodig is voor de ontvankelijkheid van het middel waarin de onwettigheid van de medische beslissing zou worden aangevoerd; dat immers de onwettigheid van een voorbereidende beslissing in principe steeds als middel kan worden aangevoerd tot vernietiging van het eindresultaat van de complexe administratieve verrichting;

Overwegende dat de stad ten slotte in een derde ontvankelijkheidsexceptie, in de laatste memorie, verzoekers belang betwist omdat hij geen laatste memorie heeft ingediend en dienvolgens, gelet op artikel 21 van

de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "doet blijken van het ontbreken van het vereiste belang";

Overwegende dat volgens artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de afdeling administratie het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memories niet eerbiedigt; dat de laatste memorie niet onder die memories begrepen is, zoals overigens de regering uitdrukkelijk heeft bevestigd in het verslag aan de Koning, voorafgaand aan het koninklijk besluit van 7 januari 1991 tot wijziging van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Overwegende dat de exceptie van gebrek aan belang ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker hoofdzakelijk aanvoert dat de motivering van het bestreden gemeenteraadsbesluit niet afdoende is en dus in strijd met artikel 3, tweede lid, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij inzonderheid betwist dat de gemeenteraad kon menen dat er voldoende elementen zijn die zijn ontslag verantwoorden, ofschoon in de beslissing van het college van geneesheren geen enkele medische reden wordt aangehaald, er klaarblijkelijk geen gegronde reden aan de beschikking tot lichamelijke ongeschiktheid ten grondslag ligt en door het genoemd college niet is nagegaan of de afwezigheid van verzoeker al dan niet gerechtvaardigd was;

Overwegende dat de stad Lokeren in de memorie van antwoord repliceert dat het bestreden

besluit een uitgebreide formele motivering bevat, dat de gemeenteraad niet bevoegd was zich uit te spreken over het besluit van het college van geneesheren, dat de wet van 29 juli 1991 niet van toepassing is op de besluiten van de Sociaal-Medische Rijksdienst aangezien die besluiten geen bestuurshandelingen zijn in de zin van die wet, dat zij hoe dan ook onder de uitzonderingen op de formele motiveringsverplichting vallen, namelijk die van het artikel 4, 4°, met betrekking tot de zwijgplicht, dat de proceduregang bij de Sociaal-Medische Rijksdienst voldoende waarborgen biedt voor het vrijwaren van de rechten van verzoeker en voor een grondig medisch onderzoek, dat bijgevolg de stad geen grond had om de rechtmatigheid van de besluiten van de Sociaal-Medische Rijksdienst te betwifelen;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord en de toelichtende memorie onder meer opmerkt dat de stad, zonder de medische reden voor de beslissing van het college van geneesheren te moeten onderzoeken, had moeten nagaan of er wel een medische motivering was, dat zij door dat niet te doen zelf te kort schoot in haar motiveringsplicht, dat de beslissing van het college van geneesheren wel degelijk onderworpen was aan de wet van 29 juli 1991, dat het artikel 4, 4°, van de wet niet het medisch beroepsgeheim tot doel heeft, dat het al te gemakkelijk zou zijn een beslissing van een medische commissie immuun te maken voor elke motiveringsplicht, dat trouwens nooit uitdrukkelijk is gesteld dat er medische argumenten zijn om verzoeker niet toelaatbaar te verklaren, dat het college van geneesheren zelfs niet wilde reageren op de vraag van verzoekers huisarts om de medische gronden mee te delen;

Overwegende dat de stad Lokeren in de laatste memorie nog doet gelden dat de gemeenteraad geenszins de gegrondheid van de medische beslissing

mocht nagaan of betwisten en dat er reden kan zijn om de Sociaal-Medische Rijksdienst te bevelen, onder verbeurte van een dwangsom, het administratief dossier neer te leggen;

Overwegende dat het bestreden besluit verzoeker ambtshalve ontslaat omdat hij medisch niet toelaatbaar is; dat niet betwist wordt en kan worden dat het besluit aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen dient te voldoen; dat luidens artikel 3, tweede lid, ervan de formele motivering afdoende moet zijn; dat dit in de concrete omstandigheden van de zaak inhoudt dat de beslissing, zo zij niet zelf formeel meedeelt om welke medische redenen verzoeker ambtshalve ontslagen wordt, zij dan tenminste dient te verwijzen naar een verzoeker ter kennis gebracht stuk waarin die redenen voorkomen; dat de bestreden beslissing deze redenen niet doet kennen; dat zij verzoeker ook helemaal niet voorafgaandelijk door de Sociaal-Medische Rijksdienst zijn meegedeeld; dat hij niet naliet dit tijdens de hoorzitting van 29 maart 1993 door de gemeenteraad, die aan de beslissing voorafging, op te merken;

Overwegende dat om de niet-mededeling van de meergenoemde redenen te verantwoorden, de stad Lokeren zowel in de bestreden beslissing als in de memorie van antwoord het medisch beroepsgeheim van het college van geneesheren inroept; dat zij dat tevergeefs doet; dat de geneesheren van de Sociaal-Medische Rijksdienst niet op goede grond verzoeker het medisch beroepsgeheim zouden kunnen tegenwerpen om te weigeren hem de medische gegevens met betrekking tot zijn eigen gezondheids-toestand mee te delen die tot grondslag dienen van een beslissing over zijn rechtspositie; dat zij dat overigens ook niet gedaan hebben; dat zij er integendeel mee volstaan hebben zich in totaal stilzwijgen te

hullen; dat de Sociaal-Medische Rijksdienst niet heeft geantwoord op het verzoek van 3 maart 1993 van verzoekers huisarts om de medische redenen te doen kennen; dat zij zich in de huidige procedure, waarin zij door het auditoraat mee aangeduid is als verwerende partij, ook niet heeft verdedigd, noch zelfs maar een administratief dossier heeft neergelegd;

Overwegende dat er niettemin geen reden is om, zoals de stad vraagt, de Sociaal-Medische Rijksdienst te bevelen het administratief dossier alsnog neer te leggen "zodat op basis van het dossier het rechtmatig of onrechtmatig optreden van de Sociaal-Medische Rijksdienst kan worden vastgesteld"; dat deze neerlegging immers hoe dan ook niet zou kunnen verhelpen dat de bestreden beslissing in strijd met de in het middel aangehaalde bepaling niet afdoende gemotiveerd is en dat verzoeker aldus niet de rechtsbescherming heeft genoten die de bepaling juist beoogt te waarborgen;

Overwegende dat het middel gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 29 maart 1993 van de gemeenteraad van de stad Lokeren om Dirk VAN DER SCHUEREN niet in vast dienstverband te benoemen en hem vanaf 1 april 1993 ambtshalve en zonder opzeg uit zijn functie te ontslaan.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.